आकाङ्क्षा रमणीयत्वाद्वस्तुनो या स्पृहा तु सा ।

यथा तत्रैव—'राजा—

चारुणा स्फुरितेनायमपरिक्षतकोमलः ।
पिपासतो ममानुज्ञां ददातीव प्रियाधरः ॥'

अधिक्षेपवचःकारी क्षोभः प्रोक्तः स एव तु ॥ २०२ ॥

यथा—

'त्वया तपस्विचाण्डाल ! प्रच्छन्नवधवर्तिना ।
न केवलं हतो वाली स्वात्मा च परलोकतः ॥'

मोहावधीरितार्थस्य[1] पश्चात्तापः स एव तु ।

यथानुतापाङ्के—'रामः—

किं देव्या न विचुम्बितोऽस्मि बहुशो मिथ्याभिशस्तस्तदा' इति ।

उपपत्तिर्मता हेतोरुपन्यासोऽर्थसिद्धये ॥ २०३ ॥

यथा वध्यशिलायाम्—

'म्रियते म्रियमाणे या त्वयि जीवति जीवति ।
तां यदीच्छसि जीवन्तीं रक्षात्मानं ममासुभिः ॥'

आशंसनं स्यादाशंसा—

यथा श्मशाने—'माधवः—

तत्पश्येयमनङ्गमङ्गलगृहं भूयोऽपि तस्या मुखम्[2]' इति ।

वितर्कं । पूर्ववृत्तान्तं शकुन्तलाया गान्धर्वविवाहरूपम् । अन्यसङ्गाद् भार्यान्तरसंसर्गात् । तत्कथमिति । अन्यथा कथमित्यर्थः ॥ अपरिक्षतो नायकेनादष्टः । अत एव कोमलः ॥ अधिक्षेपवचो भर्त्सनवाक्यम् । क्षोभश्चित्तव्यथा स एव क्षोभनामालंकार एव ॥ प्रच्छन्नवधवर्तिना अलक्षितहिंसाकारिणा ॥ मोहेनावधीरितस्यावज्ञातस्य अर्थस्य प्रयोजनस्य । स एव पश्चात्तापालंकार एव ॥ देव्या सीतया । मिथ्याभिशस्तो मिथ्यादत्तपरिवादः । अत्र मोहेनावधीरिते चुम्बनकार्ये पश्चात्तापः ॥ म्रियत इति । अत्र तस्या जीवनहेतुस्त्व शरीररक्षणम् ॥ आशं-

---

1. मोहेति । नाट्यशास्त्रेऽप्युक्तम्—'अकार्यं सहसा कृत्वा कृत्वा कार्यमथापि वा । संतापो मनसो यस्तु पश्चात्तापः स कीर्तितः ॥' इति ॥

2. तदिति । 'संभूयेव सुखानि चेतसि परं भूमानमातन्वते यत्रालोकपथावता-

---

१. 'उत्' क.